

Mt 8,5-13
Uzdravení setníkova sluhy

1. čtení: Mt 7,24-27 A tak každý, kdo slyší tato má slova a plní je, bude podoben rozváznému muži, který postavil svůj dům na skále. ...

kázání: Mt 8,5-13 ... Setník však odpověděl: "Pane, nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu; ale řekni jen slovo, a můj sluha bude uzdraven. ...

Bratři a sestry,

dnes je 11.11. ...je to sto let od konce 1. světové války...18 mil. mrtvých, 21 mil. zraněných ... byl vyhlášen mír. Díky Bohu. I když už dnes víme, že to bylo jen příměří na pouhých dvacet let. Proč jsou války..proč s tím Bůh něco neudělá..proč nezruší všechny vojáky..

Možná díky tomuto výročí nám dojde ta divná věc..tohle je příběh o vojákově..dokonce o veliteli. A rovnou o veliteli nepřátelských vojsk, okupantů.

A to není všechno. Tohle je v evangeliu druhý konkrétní člověk, kterému Ježíš pomůže. Ten první byl nemocný malomocenstvím. Byl vyčleněn z těch normálních slušných lidí. Ale byl to alespoň Žid. Řečeno dnes..byl to jeden z našich. I když nějaké podivné náš. Kdoví za co ho Pán Bůh potrestal. A hned ten druhý? No tady je špatně snad úplně všechno, když to domyslíte. Je to voják. To znamená ten, který má na rukou krev. Navíc ten zlej voják, okupant, a navíc velitel. Představte si u nás v 70. letech sovětského velitele. A aby toho nebylo málo, ještě otrokář. Doslova se tam mluví o tom, že ten člověk má otroky. Dokonce i ten nemocný, o kterého jde, je patrně otrok. Jasně, tehdy to bylo ..“normální“. Ale tady přece stojí Ježíš. Ten, který má právě ukazovat na to, co nám přijde normální, ale je to špatně.

Tak jak to, že Ježíš neřekne nic o tom, že je to špatně? Ani slovo proti válčení, proti otrokářství, proti okupaci národa cizí armádou? Zkuste to prosím domyslet v dnešních podmínkách. Nebo v nedávných podmínkách. Německá armáda na našem území během protektorátu, sovětská armáda během komunismu, ruští vojáci ka Krymu, američtí vojáci, kteří zajišťují ekonomickou okupaci v zemích třetího světa. To je prostě špatně. To přece chceme, aby se někdo ozval, dal prohlášení, že takhle ne, že to je špatně. A ne podle našich lidských hledisek, ale podle Božího hlediska. Bůh přece nefandí armádám těch silných, Bůh přece nefandí otrokářství. A Ježíš nic. Ani slovo. Jak to?

Co je tak důležitého, že to překoná tyhle hanebnosti? No když on ten římský voják má toho otroka rád. Je mu ho líto. On prosí ne za sebe ale za toho otroka. Až se mi chce zařvat: No a co? Vždyť je to celý špatně. Jestli Ježíši pomůžeš tomu otrokovi, jenom pomáháš celému tomu systému. Když se ten otrok uzdraví, bude sloužit tomu nepřátelskému veliteli..vždyť tak vlastně pomáháš tomu zlu.

A ono ne. Prý ne. Ježíš, tak jak ho známe, tak jak jsme mu uvěřili, to přece není ten, který by napomáhal zlému. Tak jak to teda chápat? Co to je to tak veliké a důležité dobro, že to vyváží celý ten zlý systém? Tak znova: On ten římský voják má toho otroka rád. To je všechno. Nic jiného tam není. Tohle si člověče uvědom a lámej si s tím hlavu. Jen ať tě to štve. Kdyby to alespoň bylo schovaný někde uprostřed evangelia, aby to tak nečučelo. A ono ne. Je to úplně na začátku Ježíšovi veřejné činnosti. Je to hned po Kázání na hoře. A kdyby to snad bylo málo, koukněte na konec evangelia. Tam vedle Ježíše umírá zločinec..nejspíš vrah, který si chce ještě na poslední chvíli zachránit duši, pokud nějaká existuje a tak prosí Ježíše o milost. A ono to stačí. Ještě dnes budeš se mnou v ráji. A pod křížem stojí jiný římský setník a říká: On byl opravdu Boží syn. Bůh ty první zachráněné vybírá jakoby naschvál z toho nejhoršího, co jako lidé můžeme nabídnout.

Když on ten voják měl toho otroka rád. A tak za něj prosil. Možná že v tom našem běžném životě, kde se zrovna neláme chléb, jde mnohem víc než o změnu systému právě o to malé obyčejné: On ten voják měl toho otroka rád. Jasně že válka je špatně, jasně že násilí je špatně, jasně že otroctví je špatně...všechny ty naše lidské systémy jsou špatně a některé hrozně moc špatně...ale jakýkoli špatný systém jde překonat tím obyčejným, malým, lidským: mít rád. Chtít někomu pomoci. Udělat jednu malou dobrou věc uprostřed toho

všeho špatně. A můžeš mít tu naději, že nic dobrého, ať je to jakkoli malé a bezvýznamné, se neztratí. Ale že to pomůže nápravě světa.

- systém jde překonat láskou..dnes je to jiné..můžeme měnit systém..i jako obyčejní lidé..ale ne všichni na to máme..ale všichni máme jakýkoli systém překonávat láskou..jasně, jsou lidé, kteří bojují se systémem..zajímavé, Ježíš to nedělal..bojoval s náboženským systémem..ten kritizoval..ale stejně pochválil vdovu, co dala do kasičky.. Znáte ten příběh. Chudá vdova dá svoje úposlední peníze do chrámové kasy. Do sbírky. Akorát že celý ten tehdejší chrámový systém byl jenom korupční firma, aby si faráři mohli jezdit v drahých vozech a nosit značkové oblečení. A ta vdova tomu vlastně ještě pomáhá. A Ježíš? Ani slovo o špatném systému. Ne, on pochválí dobrý skutek té vdovy. Můžeš mít tu naději a radost, že nic dobrého, ať je to jakkoli malé a bezvýznamné, se neztratí. Ale že to pomůže nápravě světa.

A ono to není všechno z tohoto příběhu. On totiž ten voják, ten setník je ještě úplně blběj. On dostane tu milost, že se smí setkat s Božím synem chodícím po tomto světě, a ten Boží syn se rozhodne mu pomoci. A tak řekne ta krásná slova, která bychom tak rádi uslyšeli my: „Já přijdu a uzdravím ho.“ A voják? „Nejsem hoden, abys vstoupil pod mou střechu.“ To je dobré. To je moc dobré. Tady bychom se asi přidali..a všichni bratři a sestry katolíci se taky přidávají a ta samá slova opakují každou bohoslužbu. Amen. Jenže pak ten voják začne poučovat Božího syna, jak že se to má mít s tím Bohem. „Tak hele Ježíšu. Já su voják. Poslouchám nadřízený a podřízený musí poslouchat mě. Přece nejsou nějaké poskok. Su velitel. Když řeknu přines, tak někdo přinese. Přece nebudu běhat jak blbec pro každou blbost. No a Ty to máš mít stejně. Prostě řekneš, dáš rozkaz a stane se. Takhle to musíš dělat.“ To je blbec. Prostě voják. Nedokáže si představit, že by něco mohlo fungovat jinak než v armádě. A tak očekává, že to tak bude i s Ježíšem.

A Ježíš? Podivil se..hm, to asi jo..a.: „Amen, pravím vám, takovou víru jsem v Izraeli nenašel u nikoho.“ Tahle guma, tenhle zelený mozek se svou dětinskou vírou a dětinským pohledem na svět...strčí do kapsy všechny věřící a moudré a vzdělané v celém Izraeli. Přesně tenhle člověk se dostane do Božího království a bude sedět hned u Abrahama, Izáka a Jákoba a bude si s nimi mít co říci. Řečeno jinak: Tenhle člověk má k Bohu nejbliž. Ten, co si to s Pánem Bohem představuje jak Hurvínek válku ... tak ten je Pánu Blíž než všichni moudří a vzdělaní.

Víra..naivní dětinská víra v moc Pána Boha...proti našim přemoudřelým, převzdělaným a pyšným pohledům na cébáky a chároše..jasně, přehánějí to ale Ježíš jim říká: Takovou víru jsem v ČCE neviděl nikde.

Bratři a sestry. Je to příběh o závažném uzdravení. Ano. Ježíš byl opravdu Boží syn. Amen. A to my neumíme. Já teda alespoň ne. Neumím léčit na dálku..On jo..a viz podobenství stavitelovi..kdo slyší má slova a činí je, ten se nezhroutí..takže neumíme léčit ale on jo a my tomu můžeme naivně věřit..jako setník..a nebo jen odvézt člověka k doktorovi..a v tu chvíli neřešit, jak je možný, že ten systém dovolí, aby člověk skončil na ulici a soudy a korupce a blablaba...Ne! Vem toho člověka k doktorovi. A jestli na to máš, zaplat' mu to. Můžeš mít tu naději a radost, že nic dobrého, ať je to jakkoli malé a bezvýznamné, se neztratí. Ale že to pomůže nápravě světa.